

ضمیمة

نوشتار

آوریل ۲۰۰۳

درسهایی از جنگ عراق

نظم نوین جهانی : کرایش به وحشیگری

درسهایی از جنگِ عراق

نظم نوین جهانی : گرایش به وحشیگری

کردوس، آخرین پادشاه لیدی، چنان ثروتمند بود که شهرتش پس از گذشت دوهزارو پانصدسال هنوز هم ضرب المثل است. موقعی که این کردوس ثروتمند می خواست به پارس لشکر کشد، به معبد دلفی رفت تا ندای پیشگویی را بشنود. ندا چنین بود: "اگر از رودخانه هالی عبور کنی امپراتوری بزرگی نابود خواهد شد." کردوس این ندای خردمندانه را بد فهمید. پیامی بود علیه خودش : او به پارس لشکر کشید و کوروش پادشاه پارس لشکراو را تارومار کرد. امپراتوری بزرگی که کردوس می خواست نابود شد. امپراتوری خودش بود که نابود شد.

آمریکایی‌ها با جنگی که به راه انداخته‌اند از رودخانه هالی عبور کرده‌اند. اگرچه آنها در این جنگ برنده خواهند شد ولی صلح را می‌بازند. جنایت سازمان یافته علیه جنایت‌کاری بغداد وزیرستانش به معنای پایان کار ابرقدرت آمریکا نیست ولی این ابرقدرت خودش به خودش آسیب می‌رساند: آمریکا در عرصه جهان اعتبار و احترام، اقتدار و اعتماد را از دست می‌دهد. آمریکا امپراتوری‌ای را که خودش بوجود آورده، یعنی سیستم بین‌المللی را که در تأسیس آن شرکت داشته است ویراعتماد به آمریکا استوار بود نابود می‌کند: ایالات متحده آمریکا در تأسیس سازمان ملل متحد (UN) و در تشکیل پیمان دفاعی اتلانتیک شمالی NATO شرکت کرده است و حال سازمان ملل متحده را به سخره گرفته، پیمان اتلانتیک را بی اعتبار کرده و برای پیمان مسودت و دوستی اروپای باختری و آمریکا ارزش چندانی قابل نیست. ایالات متحده آمریکا دربرابر افکار عمومی جهان می‌شاق سازمان ملل متحده را چون ورق پاره‌ای به دور انداخته و با جنگ علیه عراق با افکار عمومی جهان به مقابله پرداخته است.

پس از سپتامبر ۲۰۰۱ چنین گفته شد: از این پس جهان مانند سابق خواهد بود. پیش از همه سیاست ایالات متحده آمریکا وضعیتی بوجود آورده است که این گفته واقعاً صادق است. ایالات متحده آمریکا سیاستی اتخاذ کرده است که گویی آمریکا جادوگرانی و رویین تن است و به ملل دیگر نیازی ندارد. ایالات متحده آمریکا به نام آزادی و موازین حقوقی، آزادی و موازین حقوقی را کنار گذاشته است. آمریکا - بنا به گفته روانکاو و تحلیل گر مسایل روانشناسی، هانس یورگن ویرت (H.J.Wirth) - "به هذیان خود بزرگ بینی و خودشیفتگی جمعی مبتلا شده است" و ارزشها یعنی را که خود بدانها پای بند بود زیرا نهاده است. حکومت بوش به اثبات رسانید که هرگاه اراده کند آماده است موازین حقوقی را زیرا نهاد.

سناتور کهنه کاردینکراتها ریتر برد (Robert C.Byrd) در سخنرانی اش در سنای علیه جنگ عراق گفت: "این حکومت متکبر و گستاخ، سیاستی در پیش گرفته است که سالیان دراز تاثیرات مخربی بوجای خواهد نهاد." او این جنگ را نتقطن عطفی در تاریخ جهان نامید. بمباران عراق گرایش قدرت جهانی به وحشیگری و نقطه عطفی در تاریخ جهان است، به دو دلیل. اولاً: "رفتار دولت آمریکا - که پدر تدوین موازین حقوقی بین المللی است - با این موازین وحشتناک است. رفتارش شبیه رفتارهایی کرونوس Kronos در اساطیر یونانی است که کودکانش را، از ترس اینکه ممکن است او را به مخاطره اندازند، بلعید. ثانیاً" جنگی که بوش به راه اندخته است مسابقه تسليحاتی را در عرصه جهان فوراً" تشدید خواهد کرد. همه کشورهای در حال رشد، خصوصاً کشورهایی که حس می‌کنند از سوی آمریکا مورد مخاطره قرار می‌گیرند فوراً به فکر تهیه سلاح اتسی خواهند افتاد، زیرا تنها با دسترسی به این سلاح در برابر آمریکا در آمان توانند بود. در واقع آمریکا به خاطر اینکه صدام حسین سلاح‌های کشتار جمعی در اختیار دارد به عراق حمله ور نشده است. ایالات متحده آمریکا - همان طور که منتقد "جهانی شدن" هرارد شومان H.Schumann به درستی گفته است - به عراق حمله ور شده است چون عراق چنین سلاحی ندارد. اگر عراق چنین سلاح‌هایی را می‌داشت ایالات متحده آمریکا جرأت حمله ور شدن را نداشت. (به کره شمالی بنکرید). درسی که کراچی و جاکارتا وغیره از این جنگ خواهند آموخت درس ساده و واضحی است: ABC (اسلحة اتسی، اسلحه بیولوژی

واسلحة شیمیایی). جنگ عراق موضعی خلع سلاح را به یاده گویی تمسخرآمیزی تنزل می‌دهد.

نقطه عطف تاریخی: موقعی که در کنار نظام قدرت جهانی (سازمان ملل متحد) تأسیس نظام حقوقی مطرح گردید (دادگاه بین‌المللی لاهه) و سپس دادگاه جنایی بین‌المللی، آمریکا از شرکت در آن خودداری کرد. وحال، آمریکا می‌خواهد به جهان بقبولاند که زور متراوف است با موازین حقوقی. یعنی حق با زورمنداست و هر کشوری که قدرتمند باشد محق است. آمریکا برای توجیه این دکترین موازین حقوقی بین‌المللی را چیزی سیال و متغیر تلقی می‌کند که مشکل آفرین خواهد شد. آمریکا نمی‌خواهد به موازینی که خود تعیین کرده است پایبند باشد. ریت جکسون R.Jackson رئیس دادگاه رسیدگی به جنایت‌های جنگی در نورنبرگ که دریابیان جنگ دوم جهانی تشکیل شد، در بیستم نوامبر ۱۹۴۵ در سخنرانی گشایش این دادگاه گفت: "ما هرگز نباید فراموش کنیم که موازین داوری این دادگاه در محکمه جنایتکاران جنگی، موازنی است که تاریخ در آینده برمبنای آن درمورد ما قضاوت خواهد کرد."

آیا بایستی موازین حقوقی خلق‌ها مورد سوال قرار گیرد؟ منع اعمال قهر نقطه تقلیل میثاق‌های سازمان ملل است که برترین مقام داوری در تاریخ نوین می‌باشد. البته درست است که می‌شود شورای امنیت سازمان ملل و ترکیب انحصاری آن ازینچ کشور بزرگ جهان را مورد سوال قرار داد و این نیز درست است که در سازمان ملل هوچیگری‌های زیادی بارها و بارها شنیده ایم ولی این امر به هیچ وجه بامفاده موازین حقوقی خلق‌ها که جنگ‌های تهاجمی را هم تراز با جنایت علیه بشریت و قتل عام خلق‌ها اعلام کرده است مغاییرت ندارد. درست است که تاکنون ابزار موثری که بتوان علیه جنگ‌های تهاجمی به کار گرفت وجود ندارد، اما این امر جنگ تهاجمی را مجاز و محقق نمی‌سازد. جنایتکاری که محکوم نشده بازهم جنایتکار است. و انتقاد بحق از سازمان ملل تغییری در این امر نمی‌دهد که این سازمان عالی‌ترین مقام داوری است و اصول و موازین داوری منصفانه ای در اختیار جوامع قرار می‌دهد. عصباتیت ایالات متحده آمریکا از سازمان ملل به خاطر نقاط ضعف این سازمان نیست بلکه به خاطر توانایی و قدرت آن است، چون همین سازمان جهانی است که با ابرقدرت جهانی مخالفت می‌کند. از اینروست که

مشاور سابق پنتاگون ریشارد پول R.Perle اعلام کرد سازمان ملی بی اهمیت و زاید است.

همکار تزدیک جکسون، تایلور T. Taylor در سال ۱۹۷۰ اعلام کرد دادستان‌ها و قضاط دادگاه نورنبرگ به اصول و موازین داوری خودشان پای بند نیستند. او گفت: "مانتوانستیم از درسهای نورنبرگ چیزی بیاموزیم. آینه جمله شامل تهاجم نظامی آمریکا به ویتنام و تهاجم اتحاد شوروی به افغانستان است و غیره و غیره است. حال دیگر سخن برسراین نیست که از درسها چیزی آموخته نشده است. ایالات متحده آمریکا کتاب کهنه را پاره پاره می‌کنند و می‌خواهند کتاب جدیدی بنویسد، تحت عنوان: زور به جای حق و حقوق.

یک قدرت جهانی توان آن را دارد که خطایش را جبران کند. بنابراین تعریف، باید شک و تردید کرد که ایالات متحده آمریکا هنوز هم آن چنان قدرتی است جهانی، چون خطایی را که با جنگ عراق آغاز کرد هم اکنون عواقب وخیم جبران ناپذیرش مشاهده می‌شود. نظم نوین بسیار زیبای پس از جنگ برای عراق (که چندان هم زیبا نخواهد بود) مسابقه جدید تسلیحانی در عرصه جهان را متوقف نخواهد کرد. و برنامه آن چنان زیبای بازسازی عراق، تنفر جهان عرب از ایالات متحده آمریکا را کاهش نخواهد داد. و مخفی هم نخواهد ماند که حکومت آمریکا، میلیاردها دلار ثروت عراق در خارج را که ضبط کرده است به صندوق شرکت‌های آمریکایی سرازیر می‌کند تا جاده‌ها و مؤسسات عراق را که ارتش آمریکا ویران کرده است تعمیر کند. چنین است سرمایه گذاری جهان زیبای نو.

اصطلاح خدید آمریکایی به مثابه ایدئولوژی
خشم‌ها بی‌پایان است

- ♦ تروریست در جایگاه قانونگذار
- ♦ نامه سرگشاده به وزیر امور خارجی اسرائیل
- ♦ شیعون، توکل‌کارهای حکومت جایگذار شده‌ای

دسامبر ۲۰۰۲

مکالمه

مارس ۲۰۰۳

مکالمه

ضمیمه

ضمیمه

تجدید چاپ مطالب نوشتار برای همگان آزاد است

**Robubi
Postfach 23007
55051 Mainz
Germany
robubi@t-online.de**